

”Sand-ormen”.

Skolbarn på Sollerön får danska kamrater

En dansk lärarfamilj gjorde för några år sedan en turistresa i Sverige och råkade hamna på Sollerön. Från sin husvagn i Utanmyra gjorde de många utflykter och kom att tycka om denna ö, sjön och bergen häromkring. Kirsten och Paul Willer, som lärarna heter, är också mycket intresserade av nordiskt samarbete, och så föddes tanken om kontakt mellan deras skola i Ollerup på Fyn och Sollerö skola.

På våren 1968 kom det en inbjudan till eleverna i klass 6. De var välkomna att gästa den danska skolan under en vecka mot att den danska klassen skulle få komma hit veckan därpå. Elever, föräldrar och lärare blev intresserade. Föreningen Norden erbjöd sig att bekosta resorna för de båda klasserna, och föräldrarna lovade att ta emot gästande elever i sina hem. Barnen började brevväxla och i övrigt förbereda sig.

Den första resan blev så lyckad, att vi efter två år beslöt att göra

om den igen. Sedan gjordes ytterligare två resor till Ollerup. Nu hade utbytet med Danmark blivit en tradition vid skolan, och varje årskull väntade sig en resa och gladde sig åt den. Våren 1973 kunde vi inte längre få komma till Ollerup. Familjen Willer hade flyttat till Ålbeck på norra Jylland, och vi var nu välkomna till deras nya skola. Vi accepterade, och följande årskullar fick uppleva en helt annan miljö på Jyllands sandiga nordspets än deras kamrater, som varit till det blomstrande Fyn. Året därpå var sjätte klassen åter i Ålbeck, och just nu planeras en resa våren 1975. Det blir den sjunde utbytesresan till Danmark.

Syftet med dessa resor är i stort att öka förståelsen mellan barn i olika länder. Detta försöker man åstadkomma genom att väcka barnens vilja att förstå varandras språk och seder, hjälpa dem att iaktta naturen och miljön i hem, skola och arbetsliv. Man lär känna varandra under lek, arbete och vardaglig samvaro. Barnen har om möjligt bott i sina brevvänners hem, följt med familjen på utflykter och sett vad värdföräldrarna arbetat med. I skolan har de deltagit i undervisningen, gjort studiebesök och haft idrottstävlingar. Vi lärare har haft lektioner i många klasser vid den skola vi gästat. Föräldrar har villigt hjälpt till att ordna utflykter och fester.

Det har varit mycket intressant och stimulerande att som lärare få delta i detta utbyte, och för de allra flesta eleverna har det varit en stor upplevelse.

Guðrun Bráma

Här följer några utdrag ur berättelser, som barnen skrivit om sin resa våren 1974.

”När vi kom till Fredrikshavn, blåste den fuktiga luften in från havet. Danskarna stod där väntande, i något olika kläder än vi, och snart bar det iväg hem till dem i deras bilar. Deras hus var vitkalkade, byggda av tegelsten. Taken täckta med halm tyckte jag var väl torftiga”.

(Per-Erik Persson)

”I Danmark är det platt, men det finns sandberg, som danskarna har planterat gräs på. Dom är c:a 6 m höga. I Ålbeck-trakten finns det ett stort sandberg, som flyttar sig. Det heter Råbjerg Mile, det är

ett hemskt stort sandberg. Där växer det ej gräs. På marken har danskarna planterat tallar, som är hemskt små. Dom liknar dvärgträd och växer krokigt.

Det finns god mat i Danmark, men den röda korven är inte god.

Vi gjorde många utflykter där. Den roligaste var när vi åkte till Skagen och tittade på fiskauktion. Uppköparna gjorde grimaser, när auktionisten gick förbi lådorna. Sen tittade vi på hamnen. Vi såg båtar från Island, Färöarna, Tyskland, Finland och Sverige. Efter det gick vi till ett museum och sen till Skagens fyr. Vi gick på stranden. Jag hittade fina stenar och snäckor. Vi fick gå upp i fyren. Det var 202 trappsteg. Sen åkte vi "Sandormen". Det var en sorts buss, som man fick åka med i sanden.

På kvällen var det dans i skolan, förresten var det dans nästan alltid, utom en kväll".

(Tommy Mickels)

"Den roligaste upplevelsen var när vi åkte till Ålborgs zoo. Det fanns massor med djur att titta på, bl. a. kameler, giraffer, elefanter, tigrar, zebror och en säl. Jag, Ann, Klaus och Claus matade kamelerna med pomes frites. Det var jättekul".

(Katarina Söderlund)

"Skolan gjorde aldrig några utflykter ner till havet, för det fanns flera farliga strömmar, och varje år drunknade flera turister, mest tyskar, i havet där. Det gick ofta till så att de lade sig på en luftmadrass för att sola. Utan att de märkte det drev de sedan till havs med strömmarna. Därute greps de sedan antingen av panik och försökte simma in till land eller också frös de ihjäl".

(Ingrid Stunis)

"Det var mycket mer flugor än i Sverige, och dom hade dörrarna öppna så flugorna kom in. Huset där jag bodde var platt så det fanns inga trappor. Det var bra, för att i Danmark har dom så trång och branta trappor".

(Lars-Olof Tomt)

"Jag tyckte att dom jag bodde hos var snälla. De ställde fram allt på bordet åt mig. Jag fick riktigt smör, fast de andra åt margarin.

De var mycket omtänksamma. De hade fyra ungar, tre pojkar och en flicka. Det var en lantgård jag bodde på. De hade 20 kor och en häst, grisar, kycklingar, hönor och tuppar”.

(Tomas Resgård)

”Jag la märke till att människorna där nere var trevliga och lätta att prata med, även om man inte förstod språket så bra. Jag fick god mat hos den familj jag bodde hos, men jag vågade inte smaka choklad på smörgås eller sylt på fisk. Fast där nere var det lika vanligt som för oss att äta senap på korv”.

(Annica Andersson)

”När jag såg havet önskade jag, att jag bodde i Danmark. Det var alldeles mörkblått och glittrade av solens sken. Stranden bestod av ljus sand. Den bredde ut sig så långt man kunde se. Om jag får ska jag dit igen”.

(Carina Holm)

”Den dag vi skulle åka hem kändes det konstigt. Jag ville inte åka hem. På sommarlovet tänker jag åka dit. Då kanske Tomas vill följa med”.

(Mikael Loso)